

og for dennes ægtefælle, dog at lejligheden altid kan rumme 2 værelser. Kravet om en maksimumsstørrelse for lejligheden gælder dog ikke udenfor bymæssige bebyggelser med over 1 000 indbyggere, ligesom det ikke gælder, efter at den ene af to eller flere nedsettelsesberettigede, boende i samme lejlighed, er afgået ved døden.

Stk. 5. Såfremt en familie opfylder betingelserne for huslejenedsættelse både efter foranstående regler og efter reglerne om huslejenedsættelse for familier med børn, kommer, under hensyntagen også til bestemmelsen i § 40, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 324 af 27. juni 1950 af lov om folkeforsikring som ændret ved lov nr. af 1951, de for familien gunstigste regler til anvendelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 36, stk. 3, 2. pkt., § 36 a, § 36 b, stk. 2, § 36 c og § 36 d finder tilsvarende anvendelse ved ydelse af de heromhandlede begunstigelser.

Stk. 7. Udgør det beløb, hvormed lejen vil være at nedsætte i henhold til foranstående, mindre end 5 kr. månedlig, bortfalder nedsættelsen.

Stk. 8. For beboelsesejendomme, hvortil der ydes lån i henhold til § 10 eller tilskud i henhold til § 14, kan indenrigs- og boligministeren stille krav om, at en passende del af lejlighederne indrettes for de i stk. 1 omhandlede personer. Bestemmelserne i § 11, stk. 3, 2. pkt., og § 35 finder da tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. For beboelsesejendomme, til hvis opførelse lån efter § 10 eller tilskud efter § 14 i nærværende lov, lån efter § 2 i lov nr. 128 af 11. april 1933, § 1 i lov nr. 153 af 13. april 1938 med senere ændringer eller efter § 3 i lov nr. 117 af 15. marts 1947, jfr. lov nr. 108 af 21. marts 1950, er givet en kommune, en boligforening, et boligselskab, en selvejende byggevirkksomhed eller en filantropisk virksomhed, kan indenrigs- og boligministeren endvidere bestemme, at en passende del af de lejligheder i ejendommen, der er egnede for de i stk. 1 omhandlede personer, ved ledighed fortrinsvis skal udlejes eller overdrages til sådanne personer.

Stk. 10. Udgifterne for det offentlige i henhold til foranstående udlægges af kommunen og afholdes endeligt af denne og statskassen, hver med halvdelen.

III. Begunstigelser i særlige tilfælde.

§ 36 h.

Stk. 1. Hvor forholdene i de enkelte tilfælde taler derfor — herunder hensynet til vedkommendes økonomiske forhold og børneantal og til ønskeligheden af en forbedring af hans boligstandard samt i det hele under hensyn til en mere hensigtsmæssig fordeling af boligmassen —, kan kommunalbestyrelsen bevilge et midlertidigt tilskud til nedbringelse af boligudgiften udover, hvad der er hjemlet ved de foranstående bestemmelser.

Stk. 2. Endvidere kan kommunalbestyrelsen under tilsvarende forhold bevilge tilskud til dækning af flytteudgifter.

Stk. 3. Statskassen afholder halvdelen af de af kommunerne til disse formål bevilgede udgifter, dog indenfor et beløb, der fastsættes på de årlige finanslove; indtil 1. april 1951 andrager dette beløb 1 mill. kr.“

§ 7.

I lovens § 39, stk. 1, 1. pkt., ændres „90 pct.“ til: „95 pct.“ og „80 pct.“ til: „85 pct.“, i 2. pkt. ændres „90 pct.“ til: „95 pct.“ og „80 pct.“ til: „85 pct.“ og i 3. pkt. „85 pct.“ til: „90 pct.“.

§ 8.

Lovens § 40 affattes således:

„Stk. 1. Når låntageren er mindrebemidlet, har 2 eller flere børn, jfr. § 34, og bebor en i huset for en sådan familie indrettet lejlighed, bortfalder den i § 6 fastsatte ydelse i tiden indtil begyndelsen af den termin, der følger nærmest efter udløbet af 20 år fra udbetalingen af lånet.

Stk. 2. Foreligger betingelserne for ydelsens bortfald ikke ved udbetalingen af lånet, men de opfyldes senere, gælder bortfaldet fra og med begyndelsen af den nærmest følgende termin.